

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3014/2020. (II. 4.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék B.39/2015/14. számú ítélete, a Győri Ítéltábla Bf.37/2016/5. számú ítélete, a Győri Ítéltábla Bpi.III.174/2018/2. számú végzése, a Kúria Bpkf.I.975/2018/2. számú végzése és a Kúria Bfv.II.1401/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Biczó László ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló pótmagánvádas ügyben az indítványozót a Győri Törvényszék B.39/2015/14. számú ítéletében bűnösnek mondta ki tizenkettedik életévét be nem töltött hozzátartozója sérelmére elkövetett szexuális erőszak bűntettében, és ezért öt év fegyházban letöltendő szabadságvesztésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte. Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Győri Ítéltábla 2016. június 7. napján a Bf.37/2016/5. számú ítéletében a minősítést megváltoztatta szexuális erőszak bűntettére, egyebekben helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [3] Az indítványozó perújítási indítványt nyújtott be a jogerős másodfokú ítélet tekintetében, amelyben kifejtette, hogy az alapügyben olyan szakértő járt el, aki az adott szakkérdésben kompetenciával nem rendelkezett, így tehát az általa adott szakvélemény figyelembe nem vehető. Ezentúl – érvelése szerint – a szakvélemény kiesése azt is jelenti, hogy a sértetti vallomás is kiesik, ugyanis – figyelemmel arra, hogy a gyermekkorú sértett kihallgatására az eljárás során nem került sor – kizárólag a szakértői véleményből volt megismerhető a sértett nyilatkozata. Végül hivatkozott arra is, hogy a nem magyar állampolgárságú indítványozónak nem biztosították azt, hogy a tárgyalásán az állampolgársága szerinti konzuli képviselője jelen lehessen.
- [4] A Győri Ítéltábla a Bpi.III.174/2018/2. számú végzésében elutasította a perújítási indítványt. Indokolása szerint a szakértői kompetencia hiányának felmerülése nem új bizonyíték, hanem egy, a bizonyítékokkal kapcsolatos új adat – melyet komplexen kell vizsgálni – önmagában nem elegendő a perújítás alaposságának megállapítására, mert önmagában nem valószínűsíti, hogy lényegesen meg kell változtatni a jogerős határozat bűnösségre vagy büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését, illetőleg az eljárást meg kell szüntetni. Rögzítette továbbá, hogy a szakértői vélemény kiesésén keresztül a sértetti vallomás indítványban hivatkozott tényleges kiesése sem indokolja önmagában a perújítás lefolytatását. Megállapította, hogy az eljáró bíróságok határozataikban kellő részletességgel kifejtették a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalmát és azt is, hogy milyen bizonyító erőt tulajdonítottak az egyes bizonyítékoknak, melyek között több olyan is szerepelt, mely a sértetti elmondást tartalmazta, ezek egymást kiegészítették vagy egymással egybecsengtek és egymás erősítették. Az ítéltábla végül arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó a perújítási indítványban előadottak egy kétségkívül fontos, de nem egymagában álló és nem kizárólagos közvetett bizonyítékot emeltek ki a logikai láncból, egyértelműen az alapügyben már felmerült bizonyítékok újraértékelését és a korábbiaktól eltérő mérlegelését célozták. Az indítvány figyelmen kívül hagyta ugyanakkor, hogy a logikai lánc a kiemelt indítványozott láncszem nélkül is töretlen maradt. Végül az ítéltábla rögzítette, hogy a konzuli képviselő jelenlétének hiányát érintő érv nem minősül perújítási oknak.
- [5] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kúria a Bpkf.I.975/2018/2. számú – 2018. szeptember 10. napján kelt – végzésében helybenhagyta az elsőfokú – perújítási indítványt elutasító – végzést. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a – véglegessé vált – másodfokú kúriai végzéssel szemben, amelyet a Kúria a Bfv.II.1401/2018/2. számú végzésével 2018. november 5. napján – mint törvényben kizártat – elutasította.

- [6] 1.2. Ezt követően (2019. január 10. napján) nyújtott be alkotmányjogi panaszt az indítványozó, amelyben az említett bírósági határozatok Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseibe ütközését állította.
- [7] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét abban látta, hogy az alapügyben olyan szakértő járt el, aki az adott szakkérdésben kompetenciával nem rendelkezett. Ennek megfelelően az általa adott – bizonyítékként fel nem használható – szakvélemény szolgált az indítványozó büntetőjogi felelősségének a megállapításához.
- [8] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a fegyverek egyenlősége elvének a megsértéseként értékelte az indítványozó azt, hogy az alapügyben a gyermekkorú sértett meghallgatására nem került sor.
- [9] Szintén a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint a védelemhez való jog megsértését állította az indítványozó annak okán, hogy a büntetőeljárás során a nem magyar állampolgárságú indítványozó nem kapott igazolható módon tájékoztatást arról, hogy a tárgyalásán az állampolgársága szerinti konzuli képviselője jelen lehet.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [11] 2.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban a 2016. június 7. napján jogerősen befejezett pótmagánvádas eljárásban (alapügyben) eljáró bíróságok, azaz a Győri Törvényszék B.39/2015/14. számú ítéletét és a Győri Ítéltábla Bf.37/2016/5. számú ítéletét is kifogásolta. E döntésekkel szemben azonban az indítványozó azok kézbesítését követő hatvan napon belül élhetett volna alkotmányjogi panasszal, amit viszont nem tett meg, így az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának e döntések tekintetében helye nem volt.
- [12] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata nem zárja ki azt, hogy a perújítási indítványt elutasító bírósági döntés is önállóan támadható legyen Abtv. 27. §-a szerinti panasz benyújtásával, ebben az esetben azonban kizárólag a perújítási indítvány elbírálását elvégző bíróságok eljárásának, jogértelmezésének az alkotmányossága, így tehát a perújítási indítvány tárgyában hozott bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálható.
- [13] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az alkotmányjogi panasz befogadhatóságával kapcsolatos törvényi feltételek meglétét vizsgálta, az indítványnak a Győri Ítéltábla Bpi.III.174/2018/2. számú végzését, a Kúria Bpkf.I.975/2018/2. számú végzését és a Kúria Bfv.II.1401/2018/2. számú végzését támadó részét érintően.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételei közül megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt azon követelménynek, hogy azt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül kell benyújtani.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban támasztott feltételeknek az alábbiak szerint – csak részben – felel meg.
- [16] Az indítvány tartalmaz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését, ugyanakkor a kérelem nem tartalmazza az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az alkotmányjogi panaszban kifejtett érvelés ugyanis kizárólag és egyértelműen az alapügyben – azaz a Győri Ítéltábla Bf.37/2016/5. számú ítéletével 2016. június 7. napján jogerősen befejezett pótmagánvádas eljárásban – eljáró bíróságok által kifejtett tevékenységet, megvalósított eljárási cselekményeket kifogásolja, amelyek ennél fogva az alapügyben hozott ítéletek – indítványozó szerinti – alaptörvény-ellenességét okozhatták. Az alkotmányjogi panasz egyáltalán nem tér ki arra, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában eljáró – és az indítványozó indítványát elutasító – bíróságok tevékenysége, jogértelmezése miért sérti az említett alapjogokat.
- [17] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.

- [18] 3. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelménynek, erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. január 21.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pókol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/89/2019.

